

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/111/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122206507
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4122206507.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený : Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému : U. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, B. v konaní o zaplatenie sumy 728,98 eura s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie istiny vo výške 89,05 eura, v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 18,16 % ročne zo sumy 639,93 eura od 03.10.2019 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 69,05 eura od 03.10.2019 do zaplatenia zastavuje.

II. V zastavujúcej časti sa žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 639,93 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 639,93 eura od 03.10.2019 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Vo vyhovujúcej časti sa žalobcovi proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 22.06.2022 domáhal od žalovanej zaplatenia 728,98 eura spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 18,16 % ročne zo sumy 639,93 eura od 03.10.2019 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 708,98 eura od 03.10.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že dňa 23.02.2019 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 639,93 eura na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 24 mesačných splátok. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru žalovaná neuhradila žalobcovi nič. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 02.10.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, č. k. 16Csp/111/2022-38 zo dňa 13.07.2022, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu a rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalovanú istinu spolu s príslušenstvom. Súd uznesením zo dňa 15.12.2022 platobný rozkaz zrušil, keďže žalovanej nebolo možné doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk.

3. Žalovaná sa nevyjadrila k žalobe, ktorá jej bola doručená po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu podľa § 116 ods. 2 CSP, keďže sa súdu nepodarilo doručiť jej žalobu na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a ani zistiť jej skutočný pobyt po uskutočnení všetkých potrebných úkonov.

4. Súd vzhľadom na predbežné právne posúdenie vyzval žalobcu na čiastočné späťvzatie žaloby podľa § 138 CSP, pretože úver považoval za bezúročný a bezpoplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Žalobca vzhľadom na predbežné právne posúdenie, žalobca vzal žalobu v časti istiny vo výške 89,05 Eur, v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 18,16 % ročne zo sumy 639,93 Eur od 03.10.2019 do zaplataenia a v časti úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 69,05 Eur od 03.10.2019 do zaplataenia a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh čiastočne späť skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovanej so späťvzatím návrhu nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti tak ako je precizované vo výroku I. tohto rozsudku zastavil.

11. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania vždy skúmať procesné zavinenie na zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Súd za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti zisťoval zavinenie na zastavení konania niektorej zo strán konania. V uvedenom prípade možno konštatovať, že procesné zavinenie na zastavení konania možno pričítať žalobcovi, keďže tento zobral žalobu čiastočne späť, vzhľadom na predbežné právne posúdenie súdu, teda bez zavinenia žalovanej. K čiastočnému zastaveniu konania teda prišlo pre správanie žalobcu. S poukazom na uvedené, čiastočné zastavenie konania zavinil žalobca, preto nárok na náhradu trov konania v zastavujúcej časti by patril žalovanej, ktorej však preukázateľne žiadne trov nevznikli, ani zo spisu nevyplývajú, keďže bola v konaní úplne pasívna. Súčasne súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP.

12. Súd spor rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP, pretože ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, hodnota sporu bez príslušenstva neprevýšila 1 000 eur a pretože žalovaný sa k žalobe nevyjadril, neboli skutkové tvrdenia žalobcu sporné a to aj s poukazom na

rozsudok Krajského súdu v Nitre z 26.9.2018 č.k. 6Co/143/2018-99 a z 16.10.2018 č.k. 15Co/6/2018-89 a uznesenie Ústavného súdu SR z 11.júna 2019 sp.zn. I ÚS 246/2019, podľa ktorého spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a požiadavka nespornosti skutkových tvrdení je splnená tým, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

13. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vychádzal z dôkazov, ktoré predložil, vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil a zistil tento skutkový a právny stav:

14. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb bolo preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 23.02.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru. Predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo okrem iného poskytnutie spotrebiteľského úveru 639,93 eur, cena tovaru 639,93 eura, ktorý sa žalovaná zaviazala uhrádzať v 24-ich mesačných splátkach po 34,68 eura k 15. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná 15.03.2019, konečná splatnosť úveru bola 15.02.2021. RPMN predstavovala 19,76 %, priemerná RPMN 10,35%, výška ročnej úrokovej sadzba bola 18,16 %, odplata 18,16 %.

15. V ten istý deň žalobca a žalovaná uzatvorili zároveň v jednej listiny uzavreli aj zmluvu Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca až do výšky 5000 eur žalovanej, pri aktuálnej výške úverového rámca 900 eur, výška mesačnej predstavovala minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší násobok 300 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola 10. deň v mesiaci, so splatnosťou 1. mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie Revolvingového úveru. Poplatok za poistenie predstavoval 5,29%, pri zvolení komplexného balíka poistenia. Výška fixnej úrokovej sadzby bola 27,48%, RPMN 39,26 %, odplata 31,13 %.

16. Z výpisu z účtu žalovanej bolo preukázané, že žalovanej boli dňa 27.03.2019 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 639,93 eura a to na účet predajcu tovaru, pričom žalovaná neuhradila žiadnu čiastku v prospech uvedeného úveru.

17. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.10.2019 bolo preukázané, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.10.2019 a vyzval žalovanú na zaplatenie 728,98 eura, ktorú výzvu zaslal na adresy známe v zmluve, pričom žalovaná si uvedený list prevzala podľa potvrdenia na adrese Y. XX dňa 07.10.2019, na adrese P. XX bola neznámym adresátom, preto sa zásielka vrátila žalobcovi späť.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, účinného v čase predčasného zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

27. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f sa na tieto úvery nevzťahuje.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

29. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva, ktorú žalobca so žalovanou uzatvoril, je spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ). Súd posúdil predmetný zmluvný vzťah ako spotrebiteľský, nakoľko žalobca bol dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

33. Je nepochybné, že sporové strany uzatvorili súčasne Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, na základe ktorej žalobca umožnil žalovanej čerpať peňažné prostriedky až vo výške úverového rámca 5.000 eur. Žalobca však skutkovo netvrdil, žeby žalovaná čerpala peňažné prostriedky titulom predmetného revolvingového úveru, ale len titulom klasického spotrebiteľského úveru, ktorý bol poukázaný na účet predajcu tovaru, ktorý kupovala žalovaná.

34. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, pričom strata výhody splátok je podmienená tým, že musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu a strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa, ktorý môže toto právo uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, keď zároveň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva mimoriadneho zosplatenia pohľadávky.

35. Podľa názoru súdu žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto súčasne z jeho strany došlo k hrubému porušeniu tejto povinnosti. Aj to má za následok, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov (pričom žalobca vzal žalobu čiastočne späť a požadoval iba istinu) a zároveň, že žalobca nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, keďže ani nepreukázal existenciu písomnej výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorá musí predchádzať vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Podmienky platného mimoriadneho zosplatenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka neboli preukázané ani s ohľadom na nepreukázanie doručovania skoršieho upozornenia spotrebiteľovi na možnosť využitia tohto práva v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov (aj z vlastného právneho posúdenia, i po čiastočnom späťvzati), žalobca má právo len na vrátenie poskytnutej istiny úveru a to v splátkach, ako boli tieto dohodnuté v základných podmienkach zmluvy, pričom úver bol celkovo splatný dňa 15.02.2021. Pretože všetky dohodnuté splátky úveru už boli v čase podania žaloby úplne splatené, súd priznal žalobcovi nárok na istinu, ktorú skutočne žalovaná aj od žalobcu čerpala. V tomto kontexte súd poznamenáva, že žalovaná nespochybnila skutkové tvrdenia žalobcu, preto považoval jeho skutkové tvrdenia za nesporné. Keďže žalobca neplatne zosplatal úver, keďže nedodrжал podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ a konečná splatnosť úveru nastala až dňa 15.02.2021, žalobca mohol podať žalobu na zaplatenie dlžnej istiny až dňa 16.02.2021, pričom žaloba bola podaná v trojročnej premlčacej dobe.

36. Čo sa týka uvedeného, k premlčaniu jednotlivých splátok už zaujal názor Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15.12.2022 uviedol nasledovné.

Rekapitulujúc všetky doposiaľ uvedené argumentačné východiská, dovolací súd v odpovedi na dovolateľom položenú otázku zásadného právneho významu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu (v čase rozhodovania súdov nižších inštancií) ešte nebola vyriešená uzatvára, že aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka.

37. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalobca mohol podať žalobu až dňa 16.02.2021, pretože svoje právo mohol na súde uplatniť prvýkrát dňa 16.02.2021, a to podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže neplatne zosplatnil úver, nemohol požadovať celé plnenie skôr, ako nastala konečná splatnosť úveru uvedená v spotrebiteľskej zmluve.

38. Keďže bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s peňažným plnením svojho dlhu už v dobe, ktorú si uplatnil v žalobe žalobca (po čiastočnom späťvzatlí), súd preto žalobcovi priznal aj úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Zb. a uložil tak povinnosť plniť sumu 728,98 eura spolu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keďže nebol dôvod nato, aby súd uložil inú lehotu na plnenie.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v merite veci (vo vyhovujúcej časti) v konaní úspešný v celom rozsahu, zatiaľ čo žalovaná nedosiahla žiaden materiálne merateľný úspech, súd žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Zároveň súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, tieto netvrdili ani strany sporu, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.